

endelig gennemført, og forøvrigt tillægge vi heller ikke Spørgsmaalet nogen særlig stor Betydning. — Endelig er der af nogle ærede Medlemmer under Nr. 24 og 26 stillet et Vædringsforslag gaaende ud paa, at Banernes Anlæg skal fordeles over en længere Aarrække, og særlig at der i intet Finansaar som Bidrag fra Statskassen skal anvendes mere end $1\frac{1}{2}$ Mill. Tanken om en saadan Fordeling af Arbejdet over en længere Aarrække er jo ingenlunde mig fjern, tværtimod. Jeg har udtalt ved 1ste Behandling, at jeg forudtæller, at vi, inden denne Lov endelig træder ud i Livet, maa have truffet en Bestemmelse om en saadan Fordeling af Arbejdet. Om det Tal, som her er nævnt, vil være fyldestgørende, er man imidlertid paa dette Trin af Sagen ikke i Stand til at kunne sige. For mig er der ingen Tvivl om, at skulle vi vente at føre disse Baner igennem, forudsættes det jo, at de ledsages af forskellige andre Anlæg, af Statsbaneanlæg, og at der altsaa vil blive Tale om Fordeling af et større Pengebeløb, end naar det ubelukkende drejede sig om de private Baneanlæg. Altsaa forsaavidt antager jeg ikke egentlig, at Tidspunktet er kommet til at afgøre selve Fordelingen og fastsætte, hvor store Pengebeløb dertil aarlig maatte anvendes. Endvidere skal jeg gøre de ærede Forslagsstillere opmærksomme paa, hvad de vistnok ville indrømme mig, at der i deres Forslag ialtsald vil mangle en meget væsentlig og af Interesse værende Bestemmelse, nemlig hvem der skal afgøre, hvilke Baner der skulle komme i første Række, og hvilke der skulle opsættes til Slutningen af den tiaarige Periode. De ærede Forslagsstillere maa efter Afsluttelsen af deres Forslag forudsætte, at Afgørelsen lægges i Ministerens Haand, at han altsaa kan træffe Afgørelse af, hvilke Baner der straks kunne udføres, og hvilke der maa vente til senere. Jeg har nu ganske vist megen Tillid i Jærnbanesager til den højtærede Minister; men jeg er dog ikke villig til at gaa fuldt saa vidt, at jeg lægger det ganske i hans Haand at træffe Afgørelsen i saa Henseende. Jeg tror, at vi maatte komme til at statuere dog visse Hensyn, hvor under dette Valg mellem Banerne maatte træffes. Det er mig forøvrigt ganske klart, at det vil ikke være saa ganske let, uden at komme til at støde enten den ene eller den anden for Hovedet, at saa truffet Valg i den Henseende, men jeg erkender, at vi bør se at komme ud ogsaa af denne Vanskelighed; inden Lovforslaget endelig træder i Kraft, saa at vi

vide, i hvilken Orden Jærnbannerne maa kunne ventes udførte. Altsaa, jeg anser ikke Vædringsforslaget for at være fyldestgørende, men det er paa den anden Side ganske uskyldigt, og jeg skal derfor henstille til Tinget, om det vil vedtage det eller ej. Det bliver dog ikke den Form, hvor under dette Spørgsmaal vil finde sin endelige Afgørelse.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

Da der er et stort, ja, jeg kan sige et meget stort Antal af Forslagsstillerne, er det at vente, at mange ville tage Ordet for at motivere de stillede Forslag. Jeg skal da ikke nu komme videre ind paa de enkelte Forslag; det forbeholder jeg mig, naar jeg har hørt deres Motivering. Derimod forekommer det mig rigtigst, at Ministeren straks gør et Par almindelige Bemærkninger i Tilslutning til, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bosjen) har sagt, og jeg mener nok, at have et og andet at føje dertil. Den ærede Ordfører begyndte med at sige, at Regeringens Koncessionsforslag vilde ogsaa i Principet have bragt en hel Mængde Jærnbaneanlæg frem; man maatte vente, at de vilde komme paa samme Maade som nu i større Stil, og saa vilde man kunne vente at se dem gennemførte. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at her er en meget væsentlig Forskel. Efter Koncessionsforslaget maatte de Jærnbaner, som der blev Tale om at fremme, være undersøgte, inden der kunde blive Tale om at give Koncession paa dem, og der maatte tillige være givet særlig Bevilling til hvert enkelt af disse Baneanlæg, i alt Fald Finanslovbevilling. Det kan man maasse ogsaa tænke sig her, men der bliver dog en meget væsentlig Forskel paa det at fremme et Lovforslag, paa hvilket der staar en stor Mængde Jærnbaner, som man kender meget lidt til — og det ærede Medlem tilføjer jo oven i Købet, at der var andre, der ogsaa kunde have Krav paa Baneanlæg, som endog ikke vare komne op her, og det er fuldkommen rigtig. Det ærede Medlem mener, at de maasse ikke ere saa langt fremme, at de have Undersøgelserne i Orden, og ikke ere komne saa vidt med Undersøgelserne, at de kunne stille eller lade stille Vædringer og forlange Anlægene udførte. Men tillad mig at sige: De Forslag, her liggende, ere virkelig for en stor Del løse nok, saa kan man nøjes med de Forslag, her foreliggende, saa vil vist enhver Egn af Landet kunne fyldestgøre det, her er krævet; de behøve jo blot at lave et Kort, trække en Streg paa det og sige: Der skal Jærnbanen gaa! Det vil være ganske